THOMAS EBENDORFER

Raum Wien (?), Mitte 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35411
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

De Confessione

miaz a deo quia nō ex amore
iustitiae et dei permittit ꝑ d tiore
pme quod exercitabat aut do
lore quē actu sustinuit Ita q°
p. q qui dolent de petis sma t
ppter dampnatoz vel vindicta
non permittet Ymo de nouo peccat
t sunt obligati omia peta sua
a ppe isto t de quibus tunc t po
sterius confessi sunt fraudario
confitari Ita quo pz 2° q qui
dentes et desipientes quē cmes
nō ponentes dimittē nō vere pe
nitent nō efficent Ad dicendū
quid tunc de istis qui multū
in ciis petis sunt assuefacti qui
libenter peccarent nō essent meoz
ꝑ tn ptinuo ex pma assuetudie
assiant ad ea ponendā nō di
mittē Ita nō volūt in suo de
sacrīs cap 18 dicit Omnī q pro pe
cedi qui cū fide huius sacramēti
t testamenti desiderio vedendi
in dei pcēd t gratiam luz timore
infirmitatis sue t oppressione ma
li consuetudīs nō habet ppositū
abstinendi de cōsuetis t emen
dandi medū de diuīs pietatis
habundari diuite clauiū t sacrī
pstare ei huius di propitū Dicit
Marcus nono de de isto cum tulit
lunatum filium ad dnm qui credē
quidē conabat ꝑ non diu habat
fide ad qua conabat Vnde dicit
Credo dne adiuua incredulita
tē meā quia merito sui conatus
t filio similitudē t ipse mat fidei do
nū obtinuit Dic ecia de similī
conatu q posto sit eis diuīs bn
ficiis auxilium pie credendi et exp
tis quibus poterit voluntario velle nū
quid posterius peccare filii t velle
ꝑ non peccare ꝑ exercit possibile tu
uag et istos motus habere cū exer
cit t abscluto sacramentale et
p hoc solut istis dubiis quid de
istis qui nō pnt dolere de petis
certis Ita q ex libertate arbitrij
vtiq pnt cogitando oratione vel
in quia peccare pm vel conducit
si exerat pa Sic ecia pot sibi po
nere tu nō vis id amplius facere
quia odibiz mortale petim pt q dz
dimittē quoquo et voluntariū
mortalē peccare vtiq p Aug m
m de libero arbitrio Et quartū
requiritur et q adulter in gratia
doleat de omibus petis mōlibus
a se cōmissis ita q velleat pri peta
de quibus recordat t omia vnde
cuiq oblita in quid cōmissa cōn
deum ire in futuro cōmittē Ita
ꝑm Q. T pma 2a q 113 et in sēp
to 4i dis 15 et doctores quitēe
Tunc ad iustificationē impij ne
quirit motus liberi arbitrij cōn
petim ita dum mens huiusmodi iu
stificat iz q ex p motū liberi arbi
trij recedat a peto t accedat ad
iustitiam Et iste recessus et ita ge
neralis detestatio peccati ppter
dei gratiam t ex hoc dicit Magr
dis 17 q 1 Vbi reprehendit eos q
primam sua dispē ad fmē ante
differt quia tūc non ex odio pec
cati iz aut dei amoz ꝑ timore
mortis permittit poenitentes di
mittē peta solū iz peta dimit
tunt eos Et Oubolt ibidē de ar
bitrij libertate Qrit deus non
mitiat tantum t nō plu tis
tum quia iz non solū timere iu
dicem ꝑ etia diligere Et ꝑm Q. T
m 3a pte sume q 86 Non iz ꝑ
ad veram pmiz q homo sit actu
aliū iudicat Tu debes fugere
omia peta t nolle ea ꝑ sufficit
virtualiter hoc velle dum cum diffidu